

Avelsprogram

Avelsprogrammet bygger på följande principer

Avelsanvändning

Enskilda djur skall inte användas för mycket i avel. Det finns inte någon individ, som inte har några negativa anlag. En annan effekt av överanvändning av individer är att den genetiska mångfalden minskas.

Avelsetik

Tikars användning bör begränsas till tre kullar.

I det genetiska läge stövarraserna befinner sig, skall utavel eftersträvas d v s 30/30 i antal unika individer i stamtavlan.

Omparning skall ej ske.

Inga kända ärftliga defekter hos hane eller tik som skall användas i avel

Hanar som är sunda och friska och som uppfyller vissa jaktliga och exteriöra krav ska prövas i avel i ett begränsat antal parningar. Därefter sätts de på väntelista och används till fortsatt avel endast under förutsättning att de första kullarna givit jaktprovsmriterad avkomma och att defekter i större omfattning ej förekommer.

För hundar, som har avkommor med epilepsi eller epilepsiliknande anfall, PDA eller annan hjärtsjukdom, kryptokism eller höftledsdysplasi gäller nedanstående hälsoprogram. Uppträder andra hälsoproblem, som t.ex. infektionskänslighet eller svårigheter vid parning och valpning skall detta uppmärksammas i avelsarbetet

Där kända defektnerärvare finns bakåt i planerad kull, skall tillses att samma anlag ej finns på både far och mor-sidan (Dubblering av anlag).

Hälsoprogram

För epilepsiliknande anfall innebär att:

Hund som själv har ep-liknande anfall skall ej användas i avel.

Hund som lämnat avkomma med ep-liknande anfall skall ej användas i avel.

Hund vars ena eller båda föräldrar haft ep-liknande anfall skall ej användas i avel.

I denna grupp hundar är 100% anlagsbärare

Kullsyskon till hund med ep-liknande anfall skall ej användas i avel.

Av dessa hundar är 75% anlagsbärare

Halvsyskon till hundar med ep-liknande anfall skall om möjligt undvikas i avel.

Av dessa hundar är 50% anlagsbärare

För PDA eller annan hjärtsjukdom gäller.

Om mer än en (1) avkomma drabbas, skall föräldradjur ej vidare användas i avel.

Kullsyskon kan med stor försiktighet användas, om det anses tillföra rasen andra positiva effekter

Där kryptokism förekommer skall följande gälla.

Om mer än en (1) hane i kullen är kryptokid, skall far, mor och kullsyskon ej användas vidare i avel. Om någon enstaka hane drabbas, i någon kull, kan övriga i kullen eller far och mor, med stor försiktighet användas.

För höftledsdysplasi gäller följande

Om enstaka fall förekommer, kan föräldradjur med stor försiktighet användas, om det anses tillföra rasen andra positiva effekter. Uppfödare/hanhundsägare rekommenderas att inte använda hundar i avel, som kommer ur kullar, där höftledsdysplasi förekommer i större grad än rasens medeltal.

För övriga defekter enligt avelsrådets instruktioner

Valpkull skall veterinärbesiktigas före leverans.

O B S. Påminner ännu en gång om att utavel har hög prioritet vid planering i avelsarbetet, högre än utställnings eller jaktprovsmérit. En förstapristagare kan vara en bättre nedärvare än en champion.

För de olika raserna gäller följande

Hamiltonstövare

Hane: 1 ökl jaktprov, 2 ökl/ukl utställning, HD-fri, Hunden testas i 3 kullar, sätts därefter på väntelista.

För att användas ytterligare fordras:

Ca 10% meriterad avkomma. Ev defektförekomst se hälsoprogram

Hane högst 10 kullar, helsyskon tillsammans högst 20 kullar.

Tik: 2 ökl jaktprov, 2 ökl/ukl utställning, HD-fri. Ev defektförekomst se hälsoprogram.

Schillerstövare

Hane: 2 ökl jaktprov, 2 ökl/ukl utställning. HD-fri. Hunden testas i 2 kullar, sätts därefter på väntelista.

För att användas ytterligare fordras:

Ca 10% meriterad avkomma. Ev defektförekomst se hälsoprogram

Hane tillåts få högst 6 kullar

Tik: jaktprovsmriterad, 2 ökl/ukl utställning, HD-fri. Ev defektförekomst se hälsoprogram

Finsk Stövare

Inavelsprocent för planerad kull bör inte överstiga (2) 3%

Godkänd HD-status (A eller B), gäller både tikar och hanar.

Hane: 1 ökl jaktprov, 2 ökl/ukl utställning, Hund testparas i 3 kullar. Sätts därefter på utvärderingslista.

För att användas ytterligare:

Bör hanens avkommors medelvärde ligga (0,2 enheter) bättre än rasens medelvärde från avelsgranskningen. Minst 60% av avkommorna bör ha deltagit i avelsgranskningen innan slutlig utvärdering. Minst 15% av avkommorna skall vara jaktprovsmriterade. Ev defektförekomst se hälsoprogram.

Hane tillåts få högst 10 kullar

Tik: 1 ökl jaktprov, 2 ökl/ukl utställning,

Avelstik bör väljas från kullar som varit med i avelsgranskning och som har ett medelvärde bättre än rasmedel och minst 60% av kullen i avelsgranskning. Ev defektförekomst se hälsoprogram

Rasföreningen rekommenderar att avelsgranska hundarna mellan 12-24 månaders ålder, för att säkrare kunna följa rasens utveckling. Hundar som deltar i avelsgranskning, blir fortare utvärderade och kan därefter snabbare användas i fortsatt avelsarbete.

Smålandsstövare

Hane: jaktprovsmriterad, 2 ökl/ukl utställning, Hd-fri. Hunden testas i 2 kullar, sätts därefter på väntelista.

För att användas ytterligare fordras:

Jaktprovsmriterad avkomma. Ev defektförekomst se hälsoprogram

Hane högst 6 kullar.

Tik: jaktprovsmriterad, 2 ökl/ukl utställning, HD-fri. Ev defektförekomst se hälsoprogram.

Luzernerstövare

Hane: jaktprovsmriterad, 2 ökl/ukl utställning Hd-fri,

Hunden testas i 2 kullar, sätts därefter på väntelista.

För att användas ytterligare fordras:

Jaktprovsmriterad avkomma. Ev defektförekomst se hälsoprogram

Hanhund högst 6 kullar

Tik: Jaktprovsmriterad, 2 ökl/ukl utställning, HD-fri. Ev defektförekomst se hälsoprogram

Gotlandsstövare

Inget avelsdjur får dominera starkt i populationen och en hane bör inte få fler avkomlingar än en tik. Man bör sträva efter att en tik eller hane inte får mer än tre kullar efter sig. Samma tik bör därvid inte paras med samma hane mer än en gång.

Avelsdjur bör vara jaktprovsmiterade eller ha dokumenterat jaktduglighet på annat sätt och rekommenderas ha varit utställda med minst 2:a som bedömningsresultat. Det rekommenderas vidare att avelsdjur är HD-röntgade och bedömda HD-fria.

Gotlandsstövarepopulationen är liten och alla hundar är mer eller mindre släkt med varandra.

Hundar med närmare släktskapsförhållanden än kusin rekommenderas ej till parning.